

РЕШЕНИЕ

№ 5338

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5365** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Г. К., чрез адв. А. Т., САК, със съдебен адрес: [населено място], пл. „Света неделя“ № 16, ет. 4, офис 6 против РЕШЕНИЕ № 50534 от 11.02.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 102-и състав по НАХД № 13419/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 18-4332-012981/10.07.2018 г., издадено от Заместник – Началник на Отдел „Пътна полиция“ /ОПП/, СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП на касатора са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 100,00 /сто / лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 /два/ месеца за нарушение на чл. 103 ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. първо от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лв. /петдесет лева/ за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП и съгласно Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. е постановено и отнемането на 6 /шест/ контролни точки.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на закона, допуснати съществени процесуални нарушения и наложеното наказание е явно несправедливо. Съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като

постанови нов, с който да отмени издаденото наказателно постановление, алтернативно да се намали размера на наложените наказания. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител. Представена е писмена молба от 14.09.2020г., от адв. Т., с която заявява, че поддържа жалбата, не възразява делото да се гледа в нейно отсъствие и при отсъствие на доверителя й. Излага писмени доводи за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление. Претендира адвокатско възнаграждение съгласно Наредба № 1/09.07.2004г. на ВАС за минималните адвокатски възнаграждения за двете инстанции.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Първолета Станчева. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна СРС е установил, че на 18.06.2018г., около 14:40 – 14:50 часа, в [населено място], жалбоподателят И. Г. К. управлявал по [улица]моторно превозно средство (МПС) – лек автомобил марка/модел „Ауди А4“ с рег. [рег.номер на МПС] (негова собственост), като с него в автомобила била свид. Надежда С. (на предна дясна седалка), а на задната седалка – тяхното дете. Водачът спрял автомобила на паркинга пред БНБ, за да бъде успокоено детето, а след това К. продължил движението си по [улица]с посока на движение към СУ „С. К. О.“

В района на пл. Народно събрание, свидетелят А. Х., който заедно със свид. Б. Н. били назначени в полицейски патрул във въпросния район, подал сигнал за спиране със стоп-палка обр. МВР към водача на лекия автомобил „Ауди“ К. и за отбиване в дясно и спиране. Причината за тези действия била, че свидетелят Х., който имал пряка видимост към въпросното МПС, забелязал, че въпросният водач не е поставил обезопасителния си колан. След подаването на сигнала за спиране, К. подал мигач за отбиване и започнал да намалява скоростта, за да спре автомобила. Действията на свид. Х. по подаване на сигнала и липсата на поставен колан били възприети от стоящия съвсем наблизо (около 1-2 м.) от него негов колега Б. Н..

Свидетелят А. Х. тръгнал към спиращия автомобил, но в този момент, вместо да спре на указаното място, К. продължил движението по посока кръстовището с [улица]пред Университета. От полицейския автомобил бил подаден звуков сигнал към водача К., но той продължил. На въпросното кръстовище светофарът светел с червен забранителен сигнал и затова К. спрял с автомобила си да изчака „зелен сигнал“. Това

позволило свидетелят Х. да отиде при автомобила на К., на когото било обяснено, че следва да предостави документите си за проверка и да се върне с автомобила си до полицейския автомобил. Тези разпореждания били изпълнени.

Случилото било възприето от свид. П. М. и нейният колега А. К., които се намирали срещу своите колеги Х. и Н., от другата страна на паметника срещу сградата на парламента.

Свидетелят А. Х. (на длъжност „младши автоконтрольор” в ОПП-СДВР) преценил, че има данни за административни нарушения, и затова съставил против И. Г. К. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. Д № 439626/18.06.2018г., в присъствието на свид. Б. Н. и на самия жалбоподател, в който били отразени обстоятелствата по извършената проверка, фактическото описание на двете нарушения (управление на МПС на посочените дата, място и време без използване на обезопасителен колан, както и неподчинение на подаден сигнал със стоп-палка обр. МВР и продължава движението си) с тяхната правна квалификация по чл.137а, ал.1 от ЗДвП (за първото) и по чл.103 от ЗДвП (за второто). АУАН бил подписан от актосъставителя и свидетеля, връчен бил на К., който го подписал и посочил, че има възражения. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН били представени и писмени възражения от жалбоподателя (вж. л.5).

Въз основа на съставения АУАН, на 10.07.2018г. заместник-началникът на ОПП-СДВР издал процесното НП № 18-4332-012981/10.07.2018г., в което били отразени обстоятелствата по извършването на нарушенията, фактическото им описание (управление на МПС без ползване на обезопасителен колан и неподчинение на подаден сигнал за спиране със стоп-палка /не спира плавно на посоченото място или в най-дясната част на платното/), отразена била тяхната правна квалификация по идентичен с тази в АУАН начин, като с този санкционен акт на основание чл.183, ал.4, т.7 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” от 50 (петдесет) лева за първото нарушение; на осн. чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП му били наложени и административни наказания „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 2 (два) месеца и „глоба” от 150 (сто и петдесет) лева за второто нарушение, а на осн. чл.3, ал.1 и чл.6, ал.1, т.10 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР е предвидено отнемане на 6 (шест) контролни точки.

Посочените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните свидетели по делото, както и от приобщените по надлежния процесуален ред на чл.283 от НПК писмени доказателства.

Въз основа на събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

По отношение на пункт 1 от НП, относно наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 50,00 /петдесет/ лева за нарушение на чл.137а, ал. 1 ЗДвП, като съгласно чл. 6, ал. 1, т. 9 от Наредба Из-2539/17.12.2012 г. е постановено и отнемането на 6 /шест/ контролни точки за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, наложено на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 ЗДвП, въззивният съд е приел, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, поради което е потвърдил издаденото НП в тази му част като правилно и законосъобразно. По

отношение на пункт 2 въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на К. е ангажирана правилно за нарушение на чл. 103 от ЗДвП, като е намерил за напълно справедливо завишаването на техния размер с оглед личностните характеристики на субекта на отговорност, извършил четири на брой предходни нарушения на правилата за движение, поради и което е потвърдил атакуваното НП и в частта му по пункт 2.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Настоящият касационен състав приема, че съдебният акт е постановен при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав приема за правилен извода на СРС, че касаторът е извършил нарушение и на двете сочени в обжалваното НП разпоредби на ЗДвП.

Според нормата на чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Съответно санкцията за неговото неизпълнение е регламентирана с разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Видно от нормата на чл. 103 от ЗДвП, изпълнителното деяние е отказът да се изпълни нареждане на органите за контрол или регулиране за движение. Следователно, за да е налице нарушение е необходимо на първо място да е подаден сигнал и подаденият сигнал да е бил възприет от водача на ППС и същият да не е спрял, т.е. бездействие. Подаването на сигнал за спиране със стоп палка, безспорно е разпореждане на контролен орган, по естеството си осъществено чрез конклюдентно действие, като в настоящия казус, това е и конкретната форма на разпореждане, обуславяща ангажиране на отговорността за нарушение по чл. 103 от ЗДвП. От събраните доказателствата по делото, както и от описанието на поведението на административнонаказаното лице се установява и фактът на възприемане на сигнала от водача, който вместо да спре за проверка е продължил движението си.

По отношение на наложеното административно наказание за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, настоящият касационен състав счита изводите на СРС за правилни. Съгласно разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от ЗДвП категория „М“ са моторните превозни средства, проектирани и конструирани основно за превоз на пътници и техния багаж. В подкатегория „М1“ попадат превозни средства от категория „М“ с не повече от 8 места за сядане, без мястото за сядане на водача; в превозните средства от категория „М1“ няма място за стоящи пътници; броят на местата за сядане може да бъде ограничен до едно (мястото за сядане на водача). В подкатегория „М2“ попадат превозни средства от категория „М“ с повече от 8 места за сядане, без мястото за сядане на водача, с технически допустима максимална маса не повече от 5 t; в превозните средства от категория „М2“, освен местата за сядане, може да има място за стоящи пътници. В АУАН, както и в обжалваното пред СРС наказателно

постановление е посочено в словесното описание на нарушението, че касаторът е управлявал лек автомобил.

По отношение възражението на жалбоподателя, за некрeditиране на показанията на свидетелката С., настоящия състав счита, че е напълно неоснователно. Въззивният съд в достатъчно ясна и изчерпателна степен е мотивирал в коя част и защо кредитира показанията ѝ, поради което настоящият състав не намира за необходимо да ги преповтаря.

С оглед на направеното искане при условията на евентуалност от санкционираното лице за намаляване размера на наложените наказания, касационната инстанция излага съображения, че същите са били правилно индивидуализирани. Конкретиката на извършеното деяние, както и множеството извършени различни нарушения на ЗДвП, характеризиращи по-високата обществена опасност на личността на извършителя на нарушението и липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства обуславят определяне на кумулативно наложените санкции около средния установен от закона размер, поради което настоящата инстанция го намира за неоснователно.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 50534 от 11.02.2020 г. на Софийски районен съд Наказателно отделение, 102-и състав е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила

При този изход на спора, с решението разноси не следва да се възлагат.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение № 50534 от 11.02.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 102-и състав по НАХД № 13419/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ